

פרשת בראשית

התחלה ישנה חדשה. בכל שנה אנו קוראים את כל התורה וכשאנו מסיימים, אנחנו מתחילים לקרוא אותה מחדש. המילים הן אותן מילים, אך תמיד אפשר למצוא בהן משהו חדש, פירוש חדש למילים, או להבין פתאום משהו שלא הצלחנו קודם לכן. בבריאת העולם, אני תמיד נמשך למילים שמבקרות בני אדם. לא קשה להבין אותן אבל יש להם משמעות חשובה בעיניי.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ וְיִדְּוּ בְדִגְתַּיִם וְיִרְדּוּ בַעֲוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבְהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ:
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם:

בפסוקים אלה, נראה שאלוהים מקיים שיחה עם עצמו. אלוהים מציע ליצור תוצר מיוחד, אנושי, בשר ודם, אך בצלם אלוהים. לפי מה שאנחנו יודעים, לאלוהים אין צורה ולכן עולה השאלה: מה הכוונה ל"צלם אלוהים"?

בילדותי, היה לי מנהל בית ספר מדהים בשם הרב רוזנבאום. בכל בוקר היינו מדקלמים יחד כבית ספר שאנחנו נבראנו "בצלם אלוהים" ושכל דבר שאמרנו או עשינו היה "בצלם אלוהים". מדוע היה לו חשוב שנגיד זאת בכל בוקר?

המונח להיברא בצלם אלוהים, אינו בהכרח (יותר נכון- בהכרח אינו!) במראה הפיזי, אלא במחשבה וברוחניות שאלוקים נתן לנו. לכן הרב רוזנבאום ניסה ללמד אותה מסר דו-משמעי:

1) מכיוון שנוצרנו בצלם אלוהים, יש בנו קדושת אלוהים, ולכולנו יש את הערך הזה טבוע בנו. אנחנו צריכים לזכור זאת. לכולנו יש ערך! גם אם לפעמים אנחנו לא מרגישים כך.
2) מכיוון שנוצרנו בצלם אלוהים, יש לנו אחריות מיוחדת להתנהג תמיד בהתאם. לפני כל פעולה שאנחנו עושים, אנחנו צריכים לשאול את עצמנו אם הפעולה הזאת מכבדת את המתנה האלוהית שקיבלנו.

אנחנו צריכים לפעול כיצורים עם יכולת הבנה, לייצר מושגים מה זה טוב ורע ולהכדיל ביניהם. אנחנו תמיד מחויבים לצפות טוב יותר מעצמנו כי זכינו ביכולת לעשות טוב יותר.

בעיניי המסר של הרב רוזנבאום תופס גם היום לכולנו.
שבת שלום!!!

